

NGỰA CHÚNG TRONG CHÍNH TRƯỜNG

Đến hôm nay, Hoa kỳ đã có 45 vị Tổng Thống thay phiên nhau lập nước, giữ nước và dựng nước, thành siêu cường đứng đầu thế giới. Trong 45 vị đó, hai vị cuối: 44, 45 là “đặc biệt” nhất: ông Obama và ông Trump. Ông Obama là vị Tổng Thống da màu (đen) đầu tiên. Và ông Trump là vị Tổng Thống “kỳ lạ” đầu tiên.

Tôi gọi ông Trump là một Tổng Thống “kỳ lạ” vì:

+ Ông là vị Tổng Thống đầu tiên không có một chút kinh nghiệm nào về quân đội lẫn chính trị.

+ Ông là một tỷ phú đầu tiên đắc cử Tổng Thống. Khác với một số các vị khác (ở các quốc gia khác) là tỷ phú sau khi trở thành nguyên thủ quốc gia (tham nhũng!)

+ Chưa có một Tổng Thống Hoa Kỳ nào hay một vị nguyên thủ quốc gia nào (?) gây ra nhiều tranh cãi, như ông Trump. Giữa người Mỹ với nhau đã đành, mà cả giữa người–ngoài với người Mỹ (hải ngoại/quốc nội), người–ngoài với người–ngoài, v.v. : một cuộc tranh cãi quốc tế!

Bây giờ, sau gần 4 năm chấp chánh, ngày 24/8/20 vừa qua, trong đại hội toàn toàn quốc ở thành phố Charlotte (tiểu bang Carolina), một lần nữa, Đảng Cộng Hòa lại chính thức đề cử liên danh D.Trump & M. Pence đối đầu với liên danh J.Biden & K. Harris của Đảng Dân Chủ trong cuộc chạy đua vào tòa Bạch Ốc ngày 3/11 tới.

Tôi nghĩ, nếu không chọn (lại) ông Trump, đảng Cộng Hòa sẽ chọn ai?

–Ai, ngoài ông Trump, có đầy đủ khả năng và thành tích đề đương cự ông Biden? Mặc dầu, cũng như 4 năm trước, ông Trump gần như là ứng viên “cô đơn” nhất, ngoài số cử–tri–thâm–lặng–của–ông, chỉ có “phe ta (thân nhân, bè bạn, cộng sự viên của ông) ủng hộ phe mình”.

Nhiều nhân vật Cộng Hòa chống lại sự tranh cử của ông Trump, như nhóm “Lincoln project”. Chưa nói đến một số (như 43 cộng sự viên của ông Bush) còn “đâm sau lưng chiến hữu” bằng cách kêu gọi bỏ phiếu cho đối phương “Dân Chủ”. Như các ông bà: C. Powell (cựu Ngoại Trưởng chính phủ Bush), J. Kasich (cựu Thống Đốc Ohio, F. Rooney/Floride, TNS J. Flake/Airona... Cũng cần nói thêm là 4 năm trước (2016) ông Powell đã “đâm ông Trump rồi”, đã kêu gọi bầu cho bà H. Clinton rồi; Và ông Kasich là một trong các đối thủ Cộng Hòa bị ông Trump loại ra khỏi vòng chiến “sơ bộ”, v.v.

Theo tôi, chuyện kỳ cục nhất là chuyện số nhân–vật–Cộng–Hòa kêu gọi bỏ phiếu cho đảng Dân Chủ. Hùng hổ nhất là ông Powell. Ông thu video để đảng Dân Chủ phát ra trong đại hội toàn quốc, trong đó đảng viên Cộng Hòa Powell kêu gọi bỏ phiếu cho ứng viên Dân Chủ Joe Biden!

Chống hay theo ông Trump là quyền tự do của mỗi người, nhất là những thành viên Cộng Hòa. Nhưng làm như ông Powell (xuất hiện trong đại hội đảng Dân Chủ) thì tôi thấy không logique. Ông có thể làm mọi cách để chống sự tái tranh cử của ông Trump, để làm cho ông Trump thất cử, trong phạm vi nội bộ Cộng Hòa (CH), kiểu “Lincoln Project”. Bực quá thì ông trả thẻ đảng (CH), ra ngoài, kêu gọi bỏ phiếu cho ông Biden (sau đó thì Vân Tiên cứ trở vào). Chứ “phát biểu” trong đại hội đảng Dân Chủ thì tôi thấy thế nào ấy. Cứ như “mang thẻ Cộng Hòa thờ ma... Dân Chủ”!

Tình nhà chắc chắn thua nợ nước. Nhưng cũng may là đảng Cộng Hòa không có nhiều người “chống (T.Thống) Mỹ cứu nước” kiểu ông Powell. Nếu không thì đã bị dẹp tiệm lâu rồi!

Năm 2015, từ thương trường, ông Trump nhảy “một cái một” sang chính trường. Nhưng cái người, tưởng là “tay mơ” chính trị ấy, đã từng bước, lần lượt hạ 16 đối thủ “tai to mặt lớn” khác để trở thành ứng viên chính thức của đảng Cộng Hòa, rồi thắng cử, trước một đối phương đã có mấy chục năm kinh nghiệm chính trường.

Theo tôi, ông Trump không chỉ là một vị Tổng Thống Hoa Kỳ “không giống ai” nhất mà ông còn là một vị nguyên thủ quốc gia “ồn ào” nhất, “quậy” nhất. Nhưng, chính những cái đó, đã phá tan cái hình ảnh mà “người ta” cố tình đưa ra, trong lòng (đa số) những người không thích Trump và chưa biết gì nhiều về Trump, nhất là những “người–ngoài”: những người không sống ở Hoa Kỳ, không là công dân Hoa Kỳ (như tôi!)

Những tuyệt chiêu mang từ thương trường vào chính trường đã khiến người ta xem Trump như một ông Tổng Thống “khó hiểu” nhất! Truyền thông (quảng cáo); lợi nhuận; hù dọa; nói đi, nói lại, hư hư thực thực, v.v. là “nghề của chàng”. Chưa có vị Tổng Thống nào mỗi ngày chịu khó “twitter” như ông Trump. Ngay tự sáng sớm (từ 6H) là Trump đã bắt đầu gõ. Nội dung lộn xộn xà ngầu, nay vậy, mai khác, hôm sau chửi hôm trước... Có thể nó là một trong những tuyệt chiêu của ông tỷ phú: làm cho đối phương không biết lúc nào là tố thật, lúc nào là thấu cáy?... Chuyện đó không quan trọng. Mục đích của ông Trump là twitter để hiện hữu. Để nói với mọi người “Trump vẫn còn đây”. “I... twist so I am”.

Là một anh nhà quê ít theo dõi chuyện–ông–Trump, nên chỉ cách đây vài tháng, lần đầu tôi thấy hai chữ “cuồng Trump”.

Cuồng là tiếng Hán Việt, có nghĩa là: điên, mạnh bạo, ngông... Trước 75, ta có: cuồng điên, cuồng si, cuồng sĩ, cuồng tín, cuồng phong, cuồng dâm, yêu-cuồng-sống-vội... để nói về những “điên”, những “mạnh bạo”, những “mù quáng”, v.v. “Cuồng” là tính từ và, đôi khi, trạng từ (yêu cuồng, sống vội), luôn được dùng trong các “chữ ghép” mà đại đa số là danh từ (chung). Cuồng không bao giờ đi với “danh từ riêng”. Không ai nói cuồng-Đà Lạt, cuồng-Thái Thanh, v.v. Nó không có nghĩa gì cả.

Cuồng-Trump là một trong những chữ “vô nghĩa” xuất hiện sau 75, sớm nhất cũng phải là thập niên 80s (?), theo kiểu nói tắt của người CS, kiểu “chuẩn” (thay vì chuẩn mực) / “khủng” (thay vì khủng khiếp) / “căng” (thay vì căng thẳng) / “Su” (thay vì sư đoàn)...

Tôi sẽ không dùng chữ “cuồng-Trump / cuồng-chống-Trump” này. Như đã không dùng các chữ “vô nghĩa/dùng sai” của người CS: tờ rơi (thay vì truyền đơn) / hơi bị đẹp (hơi đẹp) / vô tư đi anh (thay vì tự nhiên đi anh) / giải phóng mặt bằng (thay vì san bằng nhà) / giá mềm (thay vì giá rẻ) / cách ly (thay vì cô lập) / đài (thay vì máy phát thanh), v.v.

Đồng ý ngôn ngữ luôn thay đổi nhưng thay đổi cái tốt bằng... cái xấu thì thay mà chi, đổi làm gì?! Ôi, cái ngôn ngữ miền Nam phong phú và chính xác trước kia đã từ từ bị giải phóng “xuống cấp” thê thảm vô cùng! Chưa nói “cuồng-Trump / cuồng-chống-Trump”, với tôi, mang đầy ý nghĩa miệt thị, khinh khi những người không đồng chính kiến với mình! Như những chữ “Ngụy quân, Ngụy quyền” của cộng sản!

(Điều lạ là có “cuồng Trump” mà không thấy “cuồng Đảng”, “cuồng Bác”? Không cuồng-điên yêu Đảng là chuyện đương nhiên nhưng... “Bác”? Chả nhẽ bây giờ, cái người đàn ông “dáng cao cao / người thanh thanh / mắt như sao / râu hơi dài”, người có “nước da nâu vì sương gió” (sương gió làm cho bệnh thì có, chứ làm cho da... đen thì đúng là Xạo Hết Chỗ Nói!!!) đã bị các đảng nhi đồng Việt Nam “phụ rầy” sau khi khám phá là “nghe vậy mà thấy không vậy”?!)

Trở lại chuyện ông Trump. Nếu có những “thái quá” ở bên này hay bên kia cũng chỉ vì ông là vị Tổng Thống đưa đến nhiều “tranh cãi” nhất trong nước, cũng như gây ra nhiều “sôi động” nhất trên thế giới.

Rút khỏi các hiệp định: TPP (Hiệp định tự do thương mại xuyên Thái Bình Dương), COP 21, thỏa thuận “hạt nhân” với Iran / cắt trợ cấp cho WHO (với lý do là tổ chức này thông đồng với Tàu Cộng ém chuyện đại dịch Covid-Tàu) / giảm tài trợ khối NATO / quyết định chiến tranh thương mại với Trung cộng / đòi đàm phán lại thỏa thuận tự do mậu dịch với Gia Nã Đại và Mỹ / tăng thuế các hàng nhập [cảng] từ khối Liên Âu (dầu thơm, rượu, pho mát, nhôm, thép...) / xây tường ngăn nạn di dân Mỹ bất hợp pháp / đòi hủy bỏ Obamacare / giảm quân số tham chiến ở A phú hãn, Syria / ra lệnh phá hủy các phi cơ Syria đã oanh kích bom hóa học các vùng dưới sự kiểm soát của quân kháng chiến / đòi tòa đại sứ Hoa Kỳ về Jerusalem (như một thách thức khối Ả Rập) / ra lệnh ám sát “tu

lệnh khủng bố hải ngoại” Qassem Soleimani, cánh tay phải của “Lãnh đạo tối cao” IRAN: Khomenei / vòn Kim Chính Ân như mèo vòn chuột, v.v.

Thú thật, tôi chưa bao giờ thấy một vị Tổng Thống nào “quậy” như ông Trump! Ngần ấy chuyện để mang lợi lộc gì về riêng cho ông, ngoài cái “Đã tên Trump đứng trong trời đất / Phải có danh gì với thế nhân”? Trước khi vào toà Bạch Ốc, có bao nhiêu người ngoại quốc biết Trump là ai? Bây giờ: Á, Âu, Phi, Úc, Mỹ châu: còn bao nhiêu người chưa biết Trump là ai?!

Ứng hộ hay chống đối ứng [cử] viên Trump, thiết thực nhất là nhìn vào kết quả những gì ông đã (và đang) làm: chúng đã (và đang) mang lại được gì cho người Mỹ, cho nước Mỹ. Trước khi bị đại dịch Covid–Tàu (*), nền kinh tế Mỹ ra sao, thị trường chứng khoán thế nào, tỷ lệ thất nghiệp là bao nhiêu, bao nhiêu quân còn tham chiến ở ngoại quốc, cán cân thương mại Mỹ–Tàu bao nhiêu...? Những kết quả đó có nằm trong cái khẩu hiệu “Nước Mỹ trước tiên” của ông không? Hay là xem những hứa hẹn của ông nếu tái đắc cử (2020): chúng có phù hợp với nguyện vọng của người Mỹ nữa không?

Mang những chuyện tách khí (tự cao, tự đại, tuyên bố “phản khoa học”, macho, nói đi rồi nói lại...), đòi tư... ra phê bình, chỉ trích, chỉ là đẩy một cánh cửa đã mở, khó mà thuyết phục được các cử tri. Người ta đã quá biết ông là người thế nào rồi. Chuyện đó đã không làm cho ông thất cử 4 năm trước.

Và người ta cũng biết khả năng, tài nghệ của ông Biden nữa.

Ông Biden không phải là một sinh viên mới ra trường. Với cái kinh nghiệm hơn nửa thế kỷ “làm chính trị”, 8 năm làm phó Tổng Thống, ông là người duy nhất có đủ “10 thành công lực” của phe Dân Chủ để đương cự lại với 4 năm lãnh đạo quốc gia của ông Trump.

Ông Trump hiện đang tả xung, hữu đột, đối phó những cuộc nội công, ngoại kích từ khắp nơi! Gấp mấy lần hơn cuộc tranh cử 4 năm về trước tuy không có vòng sơ bộ. Bởi lần này ông gây thù chuốc oán tùm lum. Có chơi thì có chịu. Biết đâu, đó lại chính là liều thuốc kích thích ông hứng chí, hăng say chiến đấu nhiều hơn?

Với tôi, ông Trump như một con ngựa chứng, ngựa bất kham, không cho ai ghịch bồm, cỡi cở (?), ngay cả chuyện tự nguyện quỳ gối! Ông muốn làm gì thì ông làm cho được, ai chống ông thì ông cho “xê ra, đi chỗ khác chơi”. Nên bị mang tiếng là “độc tài”. “Độc” kiểu đó có bao nhiêu người không bị nhiễm?

Nhưng không chỉ có tôi là nhìn ông Trump như một chú ngựa “cuồng” như thế. 4 năm trước đây, người ta đã chẳng gọi ông là ngựa... về ngược đó sao?

Ngày xưa, có lần tôi nghe mấy tay chơi trường đua Phú Thọ luận rằng: “ngựa chứng là ngựa chiến”.

Ông Trump có “chiến” hay không thì chỉ có các cử tri Hoa Kỳ biết điều đó. Là một người ngoại-quốc, dĩ nhiên là tôi chỉ “biết ông” qua đôi lần nói chuyện với thân nhân ở Hoa Kỳ, qua các phương tiện truyền thông, truyền hình quốc tế. Nhưng điều đó không làm thay đổi cái “nhìn” của tôi về ông: **Con “ngựa chứng trong chính trường”**. (**)

#	Country, Other	Total Cases	New Cases	Total Deaths	New Deaths	Total Recovered	Active Cases	Serious, Critical	Tot Cases/ 1M pop	Deaths/ 1M pop	Tr
1	San Marino	715		42		660	13		21,065	1,237	
2	Peru	657,129		29,068		471,599	156,462	1,493	19,884	880	
3	Belgium	85,487	+251	9,897	+2	18,457	57,133	68	7,371	853	
4	Andorra	1,184		53		908	223	3	15,320	686	
5	Spain	470,973		29,152		N/A	N/A	823	10,073	623	
6	UK	337,168		41,504		N/A	N/A	60	4,962	611	
7	Chile	413,145		11,321		385,790	16,034	962	21,581	591	
8	Italy	270,189		35,491		207,944	26,754	107	4,470	587	
9	Brazil	3,952,790		122,681		3,159,096	671,013	8,318	18,574	576	
10	Sweden	84,521		5,813		N/A	N/A	15	8,360	575	
11	USA	6,258,901	+1,330	188,931	+31	3,497,840	2,572,130	15,079	18,890	570	
12	Mexico	606,036	+6,476	65,241	+827	421,373	119,422	3,275	4,692	505	

161	Singapore	56,901	+49	27		55,749	1,125		9,713	5	2,0
162	Georgia	1,548	+38	19		1,270	259		388	5	3
163	Malaysia	9,360	+6	128		9,079	153	4	289	4	1,2
164	Ivory Coast	18,103		117		16,814	1,172		684	4	1
165	Guinea	9,479		59		8,527	893	24	719	4	
166	South Sudan	2,527		47		1,290	1,190		225	4	
167	New Zealand	1,757	+5	22		1,606	129	7	351	4	7
168	China	85,066	+8	4,634		80,234	198	4	59	3	90,4
169	DRC	10,114	+10	259		9,347	508		112	3	
170	Angola	2,729		109		1,084	1,536	24	83	3	

BP

02/09/2020

(*) Về đại dịch Covid-Tàu, cho đến hôm nay, 2/9/2020, Hoa Kỳ tuy có số tử vong cao nhất: 188,931 nhưng lại đứng hàng thứ 11 về tỷ lệ người chết/1M, trong khi thủ phạm Tàu Cộng lại đứng hàng thứ 168/189 quốc gia, với “vốn vện” 4,634 tử vong. <https://www.worldometers.info/coronavirus>

(**) dựa theo tên tác phẩm “Ngựa chứng trong sân trường” của Duyên Anh

Nguồn: Internet eMail by th chuyển

*Đăng ngày Thứ Năm, September 3, 2020
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*